

Győri Ítéltábla
Pf.II.20.209/2016/5/I.

A Győri Ítéltábla a dr. Karácsony Gabriella ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bácskai László ügyvéd által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2016. szeptember 26. napján kelt 13.P.20.003/2016/25. szám alatti ítélete ellen az alperes által 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 120.000. (Egyszázhuszezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Közbeszerzési eljárást követően 2009. május 8-án a vállalkozó felperes és a megrendelő alperes között vállalkozási szerződés jött létre, általános iskola felújításának, bővítésének és akadálymentesítésének kiviteli tervei elkészítésére, kivitelezésére, a konyhatechnológiai eszközök beszerzésével és üzembe helyezésével együtt. A felek a szerződés elválaszthatatlan részének jelölték meg a közbeszerzési eljárást megindító ajánlati felhívás, az ajánlati dokumentáció, az ajánlatkérő kiegészítő tájékoztatásai, a helyszíni bejárásról felvett jegyzőkönyv okiratait és a felperes által benyújtott ajánlatot. (I/3. pont) A szerződés teljesítési határidejét 2010. augusztus 31. napján, a vállalkozói díjat 240.245.423.Ft + áfa (288.294.508.Ft) átalánydíjban jelölték meg. Kikötötték (VI/5. pont), hogy a munkák során felmerülő esetleges *pótmunkák* díjazása „a felek közös megegyezésével történik, figyelemmel azonban a hatályos közbeszerzési törvény rendelkezéseire is. Pótmunka alatt a felek azokat a műszakilag szükséges munkákat értik, melyeket az ajánlati felhívás és dokumentáció nem tartalmazott, de amelyek a létesítmény rendeltetésszerű használhatóságához feltétlenül szükségesek”. A felperes a hibátlan teljesítéséért - az átadás-átvételi jegyzőkönyv aláírásától számított 10,1 évig - teljeskörű jótállási kötelezettséget vállalt a teljesített kivitelezési munkák tárgyában. Vállalta (VII/4. pont), hogy a közbeszerzési eljárás során teljesített 5.000.000.Ft ajánlati biztosíték összegét a szerződés létrejöttét követően a nettó vállalkozói díj 5%-ára (12.012.272.Ft) kiegészíti, amely a szerződés megkötését követően jótelljesítési biztosítékként, míg az átadás-átvételi eljárás befejezését követően *jótállási biztosítékként* „működik” az utófelülvizsgálati eljárás befejezéséről szóló jegyzőkönyv aláírásáig. Megállapodtak, hogy az alperes jogosult a jótállási biztosíték terhére harmadik személlyel elvégeztetni azokat a munkákat, amelyeket a felperes felszólítás ellenére (...) határidőn belül elmulasztott teljesíteni. Végül kikötötték (VIII/5. pont), hogy a szerződés módosítására írásban, közös megegyezéssel és kizárólag akkor van lehetőség, ha azt a hatályos közbeszerzési törvény megengedi, „vagyis, ha a szerződéskötéskor előre nem látható ok következtében a szerződéskötést követően beállott körülmény miatt a szerződés valamelyik fél lényeges jogos érdekét sérti”.

2010. augusztus 31. napján a felek a szerződést módosították, a szerződésmódosításban megállapítva, hogy a felperesnek biztosítania kellett az iskola ideiglenes használatbavételét, amely

az eredeti vállalkozási szerződés szerint nem képezte feladatát. „Az ideiglenes használatbavételi eljárás időszükséglete miatt a hátramaradó munkákat nem lehetett a tanítási szünetben elvégezni”... , ezért a teljesítési határidőt 2010. november 30. napjára módosították. A felperes a vállalkozói munkát 2010. december 20-án jelentette készre, a műszaki átadás-átvétel 2010. december 29-én kezdődött, az alperes 2011. január 12-én hiánypótlási, hibajavítási jegyzőkönyvet állított ki, több oldalon felsorolva a teljesítés javítandó hiányosságait. Végül a 2011. január 28. napján kelt „csökkentett” hibajavítási jegyzőkönyvvel az átadás-átvételi eljárás befejeződött. A 2012. január 31. napján kelt utófelülvizsgálati eljárási jegyzőkönyv a felújított, bővített épület 12 helyiségére kiterjedően állapított meg olyan hibákat - és hiányosságokat, amelyek a 2011. január 28. napján kelt hiánypótlási, hibajavítási jegyzőkönyvben is szerepeltek. A felperes az utófelülvizsgálati jegyzőkönyvben úgy nyilatkozott, hogy az ajánlati dokumentációban nem szereplő, de a beruházó által megállapított hiányokat beruházói megrendelésnek veszi. Az egyéb munkák elvégzését 15 napon belül vállalta. Ennek ellenére a megjelölt hibák, hiányosságok kijavítását nem végezte el, ezért azok kijavítását az alperes a perben nem álló ... Kft-től rendelte meg. Ezen munkák 9.604.229.Ft díját, valamint az alperessel jogviszonyban álló műszaki ellenőr hibajavítási időszak alatt felmerült 609.600.Ft díját az alperes a felperes által átutalt jótállási biztosítékból fizette ki. A fennmaradó 1.790.000.Ft-ot a felperesnek visszautalta.

A felperes módosított keresetében 25.855.420.Ft tőke, valamint 15.668.548.Ft pótmunkadíj után 2011. január 28. napjától - míg 10.186.872.Ft visszafizetendő jótállási biztosíték után 2012. március 28. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetében pótmunkadíjat amiatt igényelt, mert az alperes - rendszerint a műszaki ellenőr építési napló bejegyzése útján, de más esetekben szóban is - az eredeti ajánlati dokumentációkban nem szereplő további munkák elvégzését rendelte meg. Túlnyomórészt ilyen munkáknak minősültek a műszaki átadás-átvétel során felvett hiánypótlási, hibajavítási jegyzőkönyvben szereplő, az alperes által kijavítandó tételként feltüntetett munkák. A vállalkozási szerződés módosításában körülírt ideiglenes használatbavétel további pótmunkákat (pl. a hőszigetelt fal készítése, az udvar kettéválasztása, védőtető kiépítése) igényelt. A „műemléki” épületszárnyban az eredeti ajánlattól és engedélyezési tervtől eltérő padló rétegrendet kellett kialakítani a teljes padlószerkezet elbontása alperesi megrendelésével. 35.400.Ft indokolt hibajavítási költségen, valamint a visszautalt 1.790.000.Ft-on túl a jótállási biztosíték visszautalását amiatt kérte, mert az alperes által hibaként, hiányként megjelölt tételek valójában az alperes által előírt pótmunkák voltak.

Az alperes *ellenkérelmében* a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint pótmunkát a felperestől írásban nem rendelt meg, a műszaki ellenőr nem volt jogosult pótmunkát megrendelni, illetve a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (Kbt.) szerint csak írásbeli szerződésmódosítás esetén volt helye a pótmunka megrendelésének. Pótmunkadíj azért sem jár a felperesnek, mert a kiviteli terveket a felperes készítette, azok pedig az alperes pótlólagos igényeit tartalmazzák. A kiviteli terv nem határozhat meg új szerződési tartalmat. Valójában a pótmunkákat a felperes késedelme generálta. A szerződés teljesítése alatt a felperes pótmunkadíjat nem igényelt, ilyen igényt írásban csak 2011. június 24-én jelentett be. Az átadás-átvételi jegyzőkönyv mellékletét képező hiánypótlási, hibajavítási jegyzőkönyvben feltüntetett hibákat a felperes nem javította ki, ezért a vállalkozási szerződés alapján a kijavítást az alperes további vállalkozótól rendelte meg.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárás során hozott, fellebbezett *ítéletével* kötelezte az alperest 16.641.055. Ft tőke, valamint annak a 2012. augusztus 8. napjától a kifizetés napjáig járó késedelme kamata és 1.386.560. Ft perköltség megfizetésére. Ezen túlmenően a keresetet elutasította. Határozata indokolásában a korábbi másodfokú hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatást szem előtt tartva megállapította, hogy a felek szerződésükben eltérve a jogszabályok

pótmunka fogalmától úgy rendelkeztek, hogy pótmunkának minősülnek a pótlólag megrendelt újfajta megrendelői igények és azok a műszakilag szükséges munkák, melyeket az ajánlati felhívás és dokumentáció nem tartalmazott, de amelyek a létesítmény rendeltetésszerű használatához szükségesek. Annak, hogy a pótmunkák megrendelésekor a felek nem voltak tekintettel a Kbt. 303. §-a azon szabályára, hogy szerződésmódosításnak csak írásban van helye, amiatt nem tulajdonított jelentőséget, mert a közbeszerzési előírások megsértésének nem lehet az a következménye, hogy a megrendelő mentesül a vállalkozó díja megfizetése alól. A részben megismételt eljárás során lefolytatott építész szakértői bizonyítás során a törvényszék figyelemmel volt arra is, hogy az ideiglenes használatbavételhez szükséges munkák az eredeti szerződés szerint nem képezték a felperes feladatát, valamint arra, hogy a megrendelő alperes megbízottjaként eljáró műszaki ellenőr építési napló bejegyzéssel is megrendelhetett pótmunkát. A szakértő bizonyítás során szintén a korábbi másodfokú iránymutatásnak megfelelően vizsgálta, hogy az utófelülvizsgálati jegyzőkönyvben szereplő hiányosságok az eredeti szerződés szerinti vállaláshoz tartoztak-e, és amennyiben igen, a hiba miben állt, és az alperes milyen költséggel javította ki.

Az ilyen szempontok szerint lefolytatott szakértői bizonyítás során a kirendelt igazságügyi szakértő a felperes teljesítése hibái miatt szükséges kijavítási költségeket 4.529.653. Ft-ban állapította meg. Ezt az összeget, a felperes által elismert 35.400. Ft levonást és a visszautalt 1.790.000. Ft-t is figyelembe véve az alperes a 12.012.272. Ft jótállási garanciából 5.657.219. Ft-ot köteles visszafizetni. Ezen túlmenően kiegészített szakértői véleményben a szakértő 10.983.836. Ft-ban állapította meg a felperes által teljesített pótmunkát. A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján úgy ítélte meg, hogy a szerződéskötés után módosult a padlószerkezet rétegrendje, így a felperes igényt tarthat az emiatt felmerült 1.733.706. Ft pótmunka díjára.

A törvényszék elvetette az alperes szakértő személyes meghallgatására illetve másik szakértő kirendelésére irányuló indítványát. Kifejtette, hogy a kiegészítő szakértői véleményre előterjesztett észrevételei nagy részét az alperes már a szakvéleményre előterjesztett beadványában előadta, a szakértő annak figyelembevételével alakította ki kiegészítő véleményét. Újabb észrevételeiben pedig újabb tényekre nem hivatkozott, illetve összecsúszva nem jelölte meg a vitás munkarészeket. Amiatt sem volt helye a további szakértői bizonyításnak, hogy a kirendelt szakértő megismételt eljárás során előadott véleményei eltértek az azt megelőzőektől. A szakértő véleménye megváltozását ugyanis az ítélet tábla iránymutatásainak megfelelés indokolta.

Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a kereset elutasítása, míg másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése iránt az alperes terjesztett elő *fellebbezést*. Jogorvoslati kérelmében kiemelte, hogy a pótmunka vállalkozási szerződésbeli definíciójából következően a szerződésből kitűnik a felek azon szándéka, hogy pótmunkák megrendelésére kizárólag szerződésmódosítás útján kerülhet sor, figyelemmel a Kbt. azon kikötésére is, hogy a módosítás csak írásban lehetséges. Utalt az új Ptk.-n alapuló eseti döntésre (BH2016.85), amely szerint közbeszerzés hatálya alá tartozó építési szerződésnél csak írásbeli megrendelés adhat alapot a pótmunkák díja követelésére. Kitért arra is, hogy a felperes, mint a közbeszerzés nyertes ajánlattevője az ajánlati dokumentáció, az ajánlati költségvetés keretei ismeretében, valamint a kiviteli terv készítőjeként ismerte a kivitelezéshez szükséges munkatételeket és azok költségeit. Ezért helyesen a kiviteli tervben foglalt tételek nem tekinthetők új megrendelői igénynek. Az elsőfokú bíróság téves álláspontját elfogadva a nyertes ajánlattevő a kiviteli tervbe betervezhetne az eredmény megvalósításához nem is szükséges munkatételt, majd pedig azok ellenértékét pótmunkaként követelhetné. Vitatta azt is, hogy az előre nem látható, műszakilag szükséges munkák ellenértékét a vállalkozó felperes követelhetné. Hivatkozott az új Ptk.-n alapuló, kialakult joggyakorlatra, amely az előre nem látható, objektív okból felmerült munkákat a többletmunkák körébe sorolja. Ennek oka, hogy a

szerződésben vállalt eredményhez képest ilyenkor többlet eredmény nem jön létre, a munka elvégzése feltétlenül szükséges az eredetileg vállalt eredmény megvalósításához. Megítélése szerint ezért a szakértői bizonyítás során nem azt kellett volna vizsgálni, hogy az ilyen munkatétel a létesítmény rendeltetésszerű használatához - hanem az eredeti szerződésben vállalt eredmény megvalósításához szükséges-e. Vitatta a szakvélemény megállapításait az óvadék visszafizetése körében is, mivel a szakértő tévesen a pótmunka körébe sorolt minden olyan, hiányos munkatételt, amely az ajánlati felhívásban és a költségvetésben nem volt benne. Megítélése szerint az első fokú bíróság alaptalanul mellőzte a további szakértői bizonyítást, mivel mindkét fél indítványozta a szakértő tárgyalási meghallgatását. A mellőzés okát pedig az elsőfokú bíróság nem rögzítette ítéletében. Végül kérte mérsékelni a felperes részére a törvényszék által megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltséget, mivel az nem áll arányban a kifejtett munkával, illetve a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet (R.) szabályaival.

A felperes *fellebbezési ellenkérelmében* az elsőfokú ítélet fellebbezett része helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Kifejtette, hogy az alperes fellebbezésében alaptalanul kifogásolja, hogy a szakértőt az elsőfokú bíróság elmulasztotta indítványára személyesen meghallgatni. A kiegészített, kijavított szakvéleményre ugyanis a felek észrevételeiket megtehették, azokat a szakértő a bíróságtól megkapta. A szakértő így az alperesi észrevételek figyelembevételével dolgozhatta ki a legutolsó kiegészítő szakvéleményét. Ennek eredményeként éppen az alperes számára kedvező szakvélemény kiegészítés készült. Erre figyelemmel helyesen utasította el a törvényszék a további szakértői bizonyítás iránti alperesi indítványt. Ennek indokait - a fellebbezésben írtakkal szemben - tartalmazza az elsőfokú ítélet. Végül rámutatott, hogy a javára megállapított elsőfokú perköltség ügyvédi munkadíjból álló része arányban áll jogi képviselője kifejtett tevékenységével és a per tárgyának értékével.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelem korlátai között (Pp.253.§ (3) bekezdés) bírálta felül, így az nem érintette az elsőfokú ítélet keresetet részben elutasító rendelkezését.

A részben megismételt eljárás során a törvényszék az ítélet tábla korábbi hatályon kívül helyező végzésében (Pf.II.../2015/5-I.) foglalt iránymutatás alapján folytatta le a szakértői vélemény kiegészítésére irányuló eljárást. A törvényszék a kiegészített szakvélemény alapján a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes jogkövetkeztetésre jutott. Ezért a fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla a fellebbezésben foglaltakra kiemeli, hogy a felek közötti vállalkozási szerződés VI/5. pontja szerint „pótmunka alatt a felek azokat a műszakilag szükséges munkákat értik, melyeket az ajánlati felhívás és dokumentáció nem tartalmazott, de amelyek a létesítmény rendeltetésszerű használhatóságához feltétlenül szükségesek”. Ezen szerződési kikötés helyes értelme szerint a felperes vállalkozó az általánként kikötött díjon felül igényt támaszthatott a szerződés megkötése után az alperes által pótlólag elrendelt újfajta megrendelői igények (a pótmunkák) -, valamint azon műszakilag szükséges munkák díjára is, amelyeket az ajánlati felhívás és dokumentáció nem tartalmazott, de amelyek a létesítmény rendeltetésszerű használhatóságához feltétlenül szükségesek. A részben megismételt eljárás során az elsőfokú bíróság már a szerződés ilyen értelmezése alapján hívta fel a kirendelt igazságügyi szakértőt a szakvélemény kiegészítésére és a szakértő írásbeli szakvélemény-kiegészítéseiben (15., 24. szám alattiak) ez alapján határozta meg a felperest megillető pótmunkadíj összegét. (10.983.836.Ft)

Arra az alperes a fellebbezésében helytállóan hivatkozott, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) 6:244.§ (1) bekezdésében - a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi

IV. törvény (Ptk.) 403.§ (4) bekezdése fogalmi szabályától eltérve - már a többletmunkák körébe sorolja azokat a műszakilag szükséges munkákat, amely nélkül a mű rendeltetésszerű használatra alkalmas megvalósítása nem történhet meg. Ennek azonban részben amiatt nem volt jelentősége, mert a felek az új Ptk. hatályba lépését (2014. március 15.) megelőzően kötötték meg a vállalkozási szerződésüket (a Ptk. hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLVII. törvény (Ptké.) 1.§), így a szerződésükre nem az új Ptk., hanem a régi Ptk. rendelkezései az irányadók. Továbbá ennek azért nem volt jelentősége, mert a felek a szerződésükben - a már említettek szerint - a Ptk. diszpozitív szabályától eltérve határozták meg a díjköteles pótmunkák fogalmát.

Az alperes a fellebbezésében arra is helytállóan hivatkozott, hogy a felek közötti építési szerződés megkötését közbeszerzési eljárás lefolytatása előzte meg. Emiatt a felek a szerződés egyes rendelkezései 5. pontjában - átvéve a korabeli, Kbt. 303.§-a szövegét - úgy rendelkeztek, hogy a szerződés módosítására írásban van lehetőség, ha a szerződéskötéskor előre nem látható ok következtében a szerződéskötést követően beállott körülmény miatt a szerződés valamelyik fél lényeges jogos érdekét sérti. A szerződés ezen pontja azonban az ítéltábla megítélése szerint nem zárta ki, hogy a felperes az elvégzett pótmunkák ellenértékét követelje. Részben azért, mert a vállalkozó felperes lényeges jogos érdekét sérti, ha pótmunkát (műszakilag szükséges munkát) díjazás nélkül végezne a megrendelőnek. Másrészt az egyéb jogági - a konkrét esetben: közbeszerzési - előírások esetleges megsértésének a vállalkozó által elvégzett munka ellenértéke megfizetése alóli mentesülést kiváltó jogkövetkezményei nincsenek. A felek közötti építési szerződésből eredő jogviszonyban ugyanis a felperes a Ptk.198.§ (1) bekezdése alapján követelheti a nem kétségesen elvégzett munkáért jogszerűen járó díjat. (a Kúria Pfv.V..../2013/5. szám alatti ítélete) Ezért, ha a vállalkozó egy pótmunkának minősülő munkát a Kbt. keretein kívül nem vitásan elvégzett, részére díjazás jár.

Az alperes fellebbezési érvelésével szemben nem volt jelentősége annak sem, hogy a kiviteli tervet az alperes megrendelésére a vállalkozó felperes készítette. A felperestől megrendelt és az alperes által elfogadott kiviteli terv ugyanis abban az esetben is az alperes utasításának (Ptk.392.§ (1) bekezdés) minősül az építési munka elkészítésére, ha ezt a tervet a munka kivitelezésére is vállalkozó cég készítette.

Az alperes jogorvoslati kérelmében kellő alap nélkül vitatta a kirendelt építész igazságügyi szakértő kiegészített szakvéleményét. A szakértő a törvényszék kirendelése alapján helyesen sorolta az ajánlati felhívásban és az arra adott ajánlati költségvetésben (tehát: a szerződésben) meghatározott műszaki tartalmat meghaladó munkatételeket a pótmunka körébe. Ezen túl részletes vizsgálat és terjedelmes indokolás (15. számú szakvélemény 38-60. oldal) alapján határozta meg annak a kijavítási költségnek (4.529.653.Ft) az összegét, amelyre az alperes a kielégítési jogát gyakorolhatta a visszatartott jótállási biztosítékból. (Ptk.271.§ (1) bekezdés)

A kiegészítő szakvéleményt a törvényszék 2016. május 9. napján (16. számú végzés) azzal a felhívással kézbesítette a feleknek, hogy arra 15 nap alatt írásban észrevételt tehetnek, amennyiben pedig nem nyilatkoznak, a bíróság úgy tekinti, hogy a szakvéleményt elfogadják. Az alperes a részére nyitvaálló határidőn túl, 2016. június 9-én részletes észrevételeket terjesztett elő a kiegészítő szakvéleményre (20. szám), melyben 1-45. pontban részletezve vitatta a felperes javára felszámítható pótmunkák díját. A szakértő az alperesi észrevételeket megvizsgálta és az újabb kiegészítő szakértői véleményében (24. szám) a felperes által igényelhető pótmunkák díját 1.763.528.Ft-tal, 10.983.836.Ft-ra csökkentette. Az alperes ez utóbbi kiegészítő szakvéleményre ismételten észrevételeket terjesztett elő (25/A/1), melyben - a korábbi észrevételeitől eltérve - már

1-13. tétel alatt elmaradó munkákra, továbbá a felperesnek nyújtott kedvezményekre hivatkozott, mint a pótmunkadíjat csökkentő tételekre. Kérte ez alapján a szakvélemény további kiegészítését, illetve másik szakértő kirendelését.

Az alperesnek a kiegészítő szakvéleményre (15. szám) az észrevételeit a Pp.141.§ (2) bekezdése szerint a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben kellett előadnia, illetve előterjesztenie. Az elsőfokú bíróság az észrevételei előterjesztésére 15 napos határidőt engedélyezett, figyelmeztetve, hogy ennek elmaradása esetén úgy tekinti, hogy a szakvéleményt az alperes elfogadja. Az alperes észrevételei alapján módosított kiegészítő szakvéleményre (24. szám) előterjesztett újabb észrevételeiben az alperes a korábbiól eltérő körben vitatta a kiegészítő szakvéleményt. Az elmaradó munkákra és a felperesnek biztosított „kedvezményekre” vonatkozó előadásával az alperes a Pp.141.§ (2) bekezdésében előírt kötelezettsége ellenére alapos ok nélkül késlekedett, mivel azt a bíróság felhívásában (16. szám alatti végzés) meghatározott határidő elteltét követően, lényegesen később terjesztette elő. Emiatt az elsőfokú bíróság helyesen határozott úgy, hogy az alperes szakvéleményt érintő további észrevételeit figyelmen kívül hagyja és mellőzi a szakértői vélemény további kiegészítését, avagy másik szakértő kirendelését. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperes fellebbezési hivatkozásával szemben csak az alperes (és nem mindkét fél) kérte a szakértő ismételt, tárgyalási meghallgatását.

Végül az alperes fellebbezése adatainak bizonyult a törvényszék által a felperes részére megállapított, ügyvédi munkadíjból álló perköltséget illetően is. Az elsőfokú eljárásban a per tárgyának értéke 25.855.420.Ft-ban, míg a felperes pernyerése ezen összeg 64%-ában (16.641.055.Ft) határozható meg. Az említett perérték után a felperes ügyvédi munkadíjból álló teljes perköltsége az R.3.§ (2) bekezdése alapján az áfával növelt 1.239.000.Ft-ban határozható meg. Az ügyvédi munkadíj megállapítása során a törvényszék figyelembe vette a másodfokú bíróság korábbi hatályon kívül helyező végzésében a felperes javára megállapított 254.000.Ft perköltséget, valamint a megismételt eljárás ugyanilyen összegű költségét. (együtt: 1.747.090.Ft) Ezen teljes perköltség felperesi pernyeréssel arányos összege (64%-a) 1.118.080.Ft, mely meghaladja a törvényszék által a felperes részére meghatározott 1.046.690.Ft ügyvédi munkadíjat. Ezért az elsőfokú bíróság által a felperes javára megállapított perköltség nem nevezhető eltúlzottnak.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az alperes a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. Ennek összegét az ítéletábra az R.3.§ (2), (5)-(6) bekezdései alapján az általános forgalmi adótól mentes 120.000.Ft-ban határozta meg.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az Itv.5.§. (1) bekezdése alapján az állam viseli.

G y ő r , 2017. február 22.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: